

MIŁOSIĘRDZIE BOŻE W STWORZENIU DUCHÓW NIEBIESKICH

Aniele Boży, stróžu mój, ty zawsze przy mnie stoj... Ta prosta modlitwa, a tak zarazem przejmująca swoją głębią, odmawiana zapewne od najmłodszych lat naszego życia, wyraża stałą prawdę, że w ludzką egzystencję wpisana jest nieustanna walka między dobrem a złem, w której człowiek, by odnieść zwycięstwo nad szatanem, potrzebuje pomocnika i *we dnie i w nocy*. O obecności aniołów przypomina nam nie tylko ta modlitwa, uroczystości liturgiczne (Świętych Archaniołów Gabriela, Michała, Rafała czy wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów), lecz również coraz częściej pojawiające się w sprzedaży figurki, obrazy, ikony przedstawiające aniołów w najróżnorodniejszy sposób, począwszy od aniołków o kształtach barokowych, grających na instrumentach muzycznych, a skończywszy na tych o złocistych włosach w nienaturalnie wydłużonej ludzkiej postaci. Ten szeroki wachlarz prezentacji aniołów powstały z synkretyzmu (połączenia) treści biblijnych z wyobrażeniami duchów w innych religiach zachęca, aby na nowo zadać pytanie: w jaki sposób Pismo Święte ukazuje aniołów? Jakie jest ich zadanie? Na czym polega współpraca duchów niebieskich z Bożym miłosierdziem? Czy faktycznie wierzę w istnienie *rzeczy niewidzialnych*, jak wyznaję w *Credo*? Czy nie zatraciłem autentycznej wiary w istnienie i pomoc Anioła Stróża?

Już na samym początku trzeba jasno stwierdzić, że Biblia nie opisuje samego aktu stworzenia duchów niebieskich. Niemniej wielokrotnie mówi o istnieniu wielkiej, niezliczonej liczby aniołów (np. Hbr 12, 22; Ap 5, 11), których zadaniem jest pośredniczenie między Bogiem a człowiekiem, jak na to wskazuje grecki termin *angelos* – posłaniec. Ich siła oraz skuteczność oddzia-

ływania porównana jest do wichru lub ognia (Ps 104, 4). To służy Boga, posłuszni i wierni Jego woli (Ps 103, 20-21). Księgi biblijne, chcąc opisać aniołów, używają różnych środków stylistycznych, przenośni, obrazów, porównań, gdyż aniołowie są czystymi duchami, tzn. bez ciała. Toteż, kiedy autor natchniony pisze o twarzach czy skrzydłach aniołów, ukierunkowuje naszą myśl na relacje między aniołem a Bogiem. Twarz oznacza stałą postawę adorowania Boga, zaś skrzydła wskazują na natychmiastową gotowość pełnienia Jego rozkazów (Ez 1, 5n; 10).

Pierwszymi posłańcami anielskimi, o których pisze Biblia, są Cherubini – aniołowie ustanowieni strażnikami drogi do drzewa życia po grzechu pierworodnym człowieka (Rdz 3, 24). Warta Cherubów u bram raju jawi się jako współpraca z Bożym miłosierdziem. Jak to możliwe? Otóż po zerwaniu owocu z drzewa poznania dobra i zła, człowiek sprowadził na siebie ból i starość. Gdyby jednak w swej pysze odważył się jeszcze zerwać owoc z drzewa życia (również rosnącego w raju), na wieki utrwaliłby swój stan podlegania cierpieniu. Dlatego Bóg w swojej wielkiej miłości miłosiernej, jak napisał jeden z Ojców Kościoła – św. Chryzostom, nakazał człowiekowi opuścić raj, a u jego wrót postawił Cherubinów, by strzegły dostępu do drzewa życia.

Z Księgi Izajasza 6, 2-7 poznajemy Serafinów. Ich imię po hebrajsku oznacza *ognisty, palący*. Stąd nie bez znaczenia tradycja żydowska nazywa Serafinów – *aniołami miłości*, które całym swoim jestestwem wyśpiewują *Święty* na cześć Boga. (Warto dodać, że uczestnicząc we Mszy świętej śpiewamy wraz z nimi). Tę postawę rozmiłowania się Serafinów w Bogu niezwykle trafnie ujęła Siostra Faustyna, pisząc: *ploną serca Se-*

rafinów ogniem najczystszej miłości (Dz. 334). Moc ich uwielbiania Boga jest tak potężna i czysta, że w proroku Izajaszu zrodziła lęk oraz poczucie własnej grzeszności. Jednakże za ich pośrednictwem nastąpiło również oczyszczenie Izajasza i wlanie odwagi do podjęcia prorockiej misji ratowania narodu wybranego.

Miłosierdzie Boże objawione poprzez działanie aniołów zostało szczególnie uwydatnione w Księdze Tobiasza. To właśnie w niej (Tb 3, 17) czytamy o Rafale posłanym, aby uzdrowić niewidomego Tobiasza (ojca), wypędzić złego ducha Asmodeusza, aby wreszcie doprowadzić do zawarcia małżeństwa Sary i Tobiasza (syna). Znamienne, że treść ich modlitwy wypełnia adoracja i uwielbienie Boga za okazane miłosierdzie, którego niewątpliwie doświadczyli dzięki pośrednictwu Rafała (Tb 8, 15-17). Tenże Archanioł jawi się więc jako posłaniec broniący Bożego Prawa (por. Tb 7, 12-13), ludzkiego bezpieczeństwa oraz wprowadzający szczęście do rodzinnego domu. Myślę, że to cenna nauka dla każdego, może szczególnie dla młodych, pragnących zawrzeć związek małżeński...

Warto również wspomnieć o świętym Michał Archaniele (Jud w. 9) – *jednym z pierwszych ksiąg* (Dn 10, 13), który wraz ze swymi aniołami pokonał szatana (Ap 12, 7-9). W dobie szerokiej dyskusji na temat opętania, egzorcyzmów

oraz wzrastającego zainteresowania wszelkimi formami okultyzmu nie bez znaczenia Kościół przypomina o modlitwie do św. Michała Archanioła – skutecznej broni w walce z wrogiem duszy.

Do Archaniołów wprost mówiących o Bożym miłosierdziu należy Gabriel, kiedy to nazywa Maryję: pełną łaski (Łk 1, 26n, por. w. 30). To także posłaniec przekazujący radosne wieści (Łk 1, 19. 31-32; 2, 10), szczególnie te dotyczące narodzin Boga – Wcielonego Miłosierdzia.

Powyższy zarys biblijnych fragmentów mówiących o aniołach pokazuje, że są to duchy niebieskie, których głównym zadaniem jest doprowadzenie nas do Nieba. Tę misję szczególnie ukazują słowa z Księgi Wyjścia 23, 20-21: *Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w czasie twojej drogi i doprowadził cię do miejsca, które ci wyznaczyłem. Szanuj go i bądź uważny na jego słowa. Zatem wyraźnie należy stwierdzić, że nauka Kościoła mówiąca o istnieniu aniołów, w tym Aniołów Stróżów, nie jest bajką, a modlitwa zacytowana na początku niniejszego artykułu może być śmiało powtarzana również przez dorosłych. Fakt, że Bóg tak troszczy się o człowieka, iż posyła swoich aniołów, aby nas uzdrawiać, bronić przed Złem i towarzyszyć na wszystkich etapach naszego życia... pobudza nas do dziecięcej ufności.*

Agnieszka Ciborowska

POSTANOWIENIE

1. Rozważę słowa:

Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w czasie twojej drogi i doprowadził cię do miejsca, które ci wyznaczyłem. Szanuj go i bądź uważny na jego słowa (Wj 23, 20-21).

2. Łączę się z Jezusem Miłosiernym mieszkającym w mojej duszy.

Dziękuję za dar aniołów i proszę, bym umiał korzystać z ich posługi

np. słowami:

Aniele Boży, stróżu mój, ty zawsze przy mnie stój.